

[Simonsen.]

Hensyn til dette Spørgsmaal, idet mange føler sig forurettet, hvis de ikke efter Ophold her i Landet i et vist Aaremaal, som bestemmes i Reglerne for Naturalisation, faar Indfødsret. Naar de har holdt sig klar af offentlig Hjælp og Straffeloven, mener de, at de har en Ret til at blive naturaliseret. Men det er altsaa en fuldstændig Misforstaaelse. Der er ikke Mulighed for i Henhold til nogen Lov at stille Krav om at blive naturaliseret. Jeg tror, det er af Betydning, at dette bliver fastslaaet, idet man hører, at der alle Vegne omkring i Befolkningen har dannet sig den Forestilling, at der begaaes en Uret og en Tilside-sættelse, naar en Udlænding, som i 15 Aar har opholdt sig her i Landet og har holdt sig klar af Understøttelseslove og Straffelove, dog ikke kan opnaa Indfødsret. Man mener da, at han har Grund til at føle sig brøstholden. Men det er altsaa ikke Tilfældet.

Med Hensyn til selve Naturaliseringen her i Landet vil jeg gerne pege paa, at de Undersøgelser, der er foregaaet, har fastslaaet, at Danmark er et af de mest liberale og humane Lande i Henseende til at give Udlændinge Indfødsret. I de fleste andre Lande, navnlig i de store Lande, er der ikke saa strenge Bestemmelser om forudgaaet Opholdstid som her i Landet, og de almindelige Regler, der gælder i Tilfælde af Naturalisering i England, Amerika, Schweiz og Belgien, er heller ikke saa stramme, som vi har dem her. Men hvis man saa ser paa Resultaterne, paa, hvorledes disse forskellige Regler er praktiseret, viser det sig, at der til Trods for Kravet om et længere forudgaaende Ophold her i Landet og de strengere Regler, vi har paa Papiret, ikke er ret mange Lande, som — set i Forhold til Befolkningsantallet — naturaliserer saa mange Udlændinge, som Danmark gør. Det kan saaledes nævnes, at i Belgien er det almindelige Krav til Opholdets Varighed det samme som her i Landet, nemlig 15 Aar; før dette Antal Aar er gaaet, kan der overhovedet ikke ansøges om Naturalisation. Men medens vi her i Landet i 1927—32 har naturaliseret et Antal, der svarer til $\frac{1}{4}$ pro mille af den danske Befolkning, har man i Belgien, hvor der kræves samme Opholdstid, kun naturaliseret et Antal, der svarer til 0,02 pro mille af Belgiens samlede Befolkning. Noget lignende gælder for de øvrige Lande: England, Amerika, Frankrig o. s. v. Man kan deraf se, at vi i Danmark anlægger et overordentlig human Syn, naar der er Tale

om at naturalisere Udlændinge og dermed give dem fulde Borgerrettigheder og Adgang til de store Goder, som bydes her i Landet i Tilfælde af, at Folk kommer i uheldige Situationer, f. Eks. i Nød, og det har vi alle kun Grund til at glæde os over. Netop derfor maa man ogsaa saa meget kraftigere tilbagevise Kritik gaaende ud paa, at man gaar for strengt frem, naar der er Tale om Naturalisering, thi Tallene viser, at det ikke er Tilfældet.

Jeg vil gerne efter de Erfaringer, jeg har fra Udvalget, og som min personlige Mening siger, at det kan vistnok være rigtigt i Tider som de nuværende at være lidt forsigtig og ikke stille sig alt for liberalt, ligegyldigt hvem det er, der melder sig til Naturalisation. Der er visse Fordringer, der maa stilles. Man maa forlange, at de Folk, som skal naturaliseres, er Folk, som ønsker at leve i god Forstaaelse her i Danmark med den danske Befolkning, virkelig vil dele ondt og godt med den, og som vil være med til sammen med den danske Befolkning at fremme alt det, der er godt og human. Da er det rigtigt, at man stiller sig liberalt med Hensyn til Naturalisering. Men hvor der kan være Grund til at have Mistanke om, at det er Folk, der melder sig for at kunne komme til at optræde paa en uheldig Maade og gøre det kraftigere end ellers, er det ikke blot vor Ret, men vor Pligt at have for Øje, at man ikke kan gøre Krav paa at faa dansk Indfødsret.

Det var kun disse Par Bemærkninger, jeg gerne vilde fremsætte, efter at Udvalget angaaende Lovforslaget om Indfødsrets Meddelelse har behandlet det vigtige Spørgsmaal om Stillingen paa dette Omraade i Fremtiden.

Indenrigsministeren (Dahlgård): Jeg takker Udvalget for dets Arbejde og skal anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet, ligesom jeg kan give min Tilslutning til de Retningslinier, der i Udvalgsbetænkningen er angivet for den fremtidige Naturalisationspraksis.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Ændringsforslagene Nr. 1—4, Lovforslagets Tekst, saaledes ændret, samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Jeg skal lade den næste Sag udgaa af Dagsordenen, da den højtærede Justitsminister er forhindret i at være til Stede.